

troet at burde gjøre, og det er opstillet under Nr. 6 til den Bevilling, hvorigjennem Ministeriet har forlangt en Sum af 61,000 Rd. til Completering af Materialbeholdningen, eller eventualiter til Anskaffelse af riflede Kanoner. Denne Form for en Bevilling har Udvalget ikke kunnet finde rigtig. Man maa nemlig ønske, at de Summer, som forlanges bevilgede, blive forlangte til aldeles bestemt Brug, men at anvende en Sum enten til een Ting eller til en anden, ligger udenfor, hvad vi nu i en Række af Aar mere og mere ere komne til Erkjendelse af at være rigtigt. Dertil kommer, at den Motivering, der er given af Bevillingens Størrelse, er forekommet Udvalget utilstrækkelig. Denne Sum stemmer paa meget lidet nær med, hvad der er blevet bespart i et tidligere Finansaar, men i dette tidligere Finansaar har Bevillingen været given under særegne Forhold, saaledes at man ikke har troet deraf at kunne udele noget Afgjørende for nu at opføre denne Besparelse som Udgift netop med det samme Beløb som det, hvormed det her er opført. Derfor have alle Udvalgets Medlemmer været enige om, at de 61,000 Rd. paa dette Sted burde udgaae, hvormod der, som det vil sees, senere hen af Marineministeren er stillet et andet Forslag, der har en mere bestemt Affattelse, til et bestemt Brug, nemlig til riflede Kanoner, og der vil altsaa det Spørgsmaal kunne komme under Overveelse, hvorom Meningerne i Udvalget have været noget deelte, om man burde bevilge en saadan extraordinair Sum til riflede Kanoner som den af Marineministeren forlangte. — Ministeren har stillet et Forslag angaaende Anvendelsen af den Sum, der var opført til Nybygninger paa Værftet. Dette Forslag gaar ud paa en vis Forandring, som man anseer det for hensigtsmæssig at foretage med Pantserflibet Danmark. Denne Forandring har Udvalget, efter de Oplysninger, der ere meddeelte, ikke kunnet Andet end ansee for at være hensigtsmæssig, idet man har troet, at hvad enten Skibet vedblev at være i Marinens Besiddelse, eller det blev afhændet, hvortil der som bekjendt er opført en Bemyndigelse baade paa Finansloven for indværende Finansaar og paa den for næste Finansaar, vil en saadan

Forandring, som den her paatænkte, i en væsentlig Grad være en Forbedring af Skibet. Lykkes det altsaa at faae dette Skib solgt paa gunstige eller mindre gunstige Betingelser, hvorledes det nu end skeer, kan det dog i ethvert Tilfælde ventes, at ogsaa Salgsprisen idetmindste vil blive forhøiet med det samme Beløb, som her er anslaaet, og disse Penge ville i saa Tilfælde atter komme ind i Statskassen, medens derimod, hvis det ikke skulde lykkes at sælge Skibet, dette ved den foretagne Forandring vil blive meget mere tjenligt for Marinens eget Brug, end det nu er. Paa Grund heraf har Udvalget tiltraadt det af Marineministeren under Nr. 7 stillede Forslag. — Det Forslag, der er stillet under Nr. 8, angaaer et Punkt, der ifjor var under en meget vidtløftig Behandling i Repræsentationen, nemlig Polititilsynet paa Værftet. Det vil erindres, at vi ifjor stærkt ventilerede det Spørgsmaal, hvorledes Polititilsynet paa Værftet burde indrettes, da det var erkjendt, at det hidtilværende ikke var fyldestgjørende, og der var da en almindelig Stemning i Rigsraadet for, at man skulde søge at bevirke et mere effectivt Polititilsyn gjennem en Overenskomst med Kjøbenhavns Politi. Man troede at kunne være sikker paa, at en saadan Overenskomst vilde kunne tilveiebringes saaledes, at Udgiften til Polititilsynet ikke vilde overstige 7,000 Rd., og det var denne Sum, som i Rigsraadets Folkething blev vedtagen. Imidlertid havde den daværende Marineminister Evidensmaal om, hvorvidt et Polititilsyn kunde tilveiebringes for en saadan Sum; han foranledigede derfor, at der i det andet Thing blev stillet et Endringsforslag, hvorved Summen blev forhøiet med omtrent 2,000 Rd., og herved acquiescerede dette Thing i den Overbeviisning, at det, naar det kom til Forhandling med Kjøbenhavns Politi, vilde vise sig, hvad man har holdt sig overbeviist om, at den Sum, som man oprindeligt havde fastsat, vilde være tilstrækkelig, saa at det, der saaledes var bevilget udover det først fastsatte Beløb, ikke vilde blive nogen virkelig Udgift for Statskassen. Nu have imidlertid de Forhandlinger, som derefter ere indledede, ikke ført til det Resultat, man havde ventet, idet det nemlig har vist sig, at Kjø-